

בש"פ 6601/17 - ברטי גילי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6601/17

לפני:
המבקש:
כבוד השופט י' דנציגר
ברטי גילי

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל-אביב-יפו בעמ"ת 4375-08-17, שניתנה ביום
9.8.2017 על-ידי השופטת ל' מרגולין-יחידי

בשם המבקש:
עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בעמ"ת 4375-08-17, שניתנה ביום 9.8.2017 על-ידי השופטת ל' מרגולין-יחידי.

נגד המבקש, יליד שנת 1969, הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של גידול סמים מסוכנים והחזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 6 ו-7 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973. לפי המתואר בכתב האישום, המבקש הקים מעבדה משוכללת לגידול סמים מסוג קנאביס. דלת הכניסה למעבדה הוסתרה באמצעות ארונית ספרים. המעבדה כללה 18 עציצים, וצויד רב ומשוכלל הכולל חומרי דישון, גופי תאורה ועוד. במעבדה הוחזקו גם סמים בתוך צנצנות במשקל כולל של 1,016 גרם נטו של סמים מסוג קנאביס, וכ-9 גרם נטו של סמים מסוג חשיש.

עמוד 1

לצד זאת, המבקש החזיק בחדר השינה בדירתו סכום כסף מזומן הכולל 71,900 ש"ח, 9,550 אירו ו-900 דולר ארה"ב.

בית משפט השלום הורה על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא בתנאים מגבילים שונים (מ"ת 63571-06-17, השופט א' קורנהאוזר). החלטת בית משפט השלום ניתנה לאחר שהוגש תסקיר מעצר בעניינו של המבקש, בו נכתב כי המבקש נעדר עבר פלילי והמעצר מהווה גורם מרתיע עבורו, ולאחר שהמשיבה הסכימה לשחררו למעצר בית.

בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי ערר שהגיש המבקש. בית המשפט קבע כי המבקש יישאר במעצר בית, תוך שדחה את טענתו כי לא נשקפת ממנו מסוכנות כלל. יחד עם זאת, קבע בית המשפט כי ניתן להקל במידת מה את תנאי מעצר הבית של המבקש, תוך שהחליט לאפשר לו לצאת מביתו מדי יום בין השעות 10:00 ל-16:00 בליווי ופיקוח.

נגד החלטת בית המשפט המחוזי הוגשה בקשת רשות הערר שלפני. המבקש סבור כי יש לבטל לחלוטין את מעצר הבית בו הוא שוהה. לטענתו, העובדה כי (לכאורה) הוא הקים מעבדה משוכללת לגידול קנאביס בביתו אינה מלמדת על מסוכנות הנשקפת ממנו לציבור, כפי הנדרש לצורך מעצרו. המבקש סבור כי מקרה זה מעורר שאלה עקרונית וכללית ש"עניינה... בשינוי מדיניות המעצרים בעבירות של גידול, החזקה והפצה של קנאביס, מדיניות מזיקה, גרועה, אנכרוניסטית, מיושנת הגורמת למעצרים של אנשים נורמטיביים, פרודוקטיביים וחיוביים, רק מן הטעם שהם מעשנים". המבקש סבור כי "הנזק בעישון קנאביס הינו לאין ערוך נמוך מעישון סיגריות, שימוש באלכוהול או תרופות מרשם" ו-"יש בשימוש בקנאביס תועלות תראפויטיות מוכחות". לטענתו, מדינות העולם הנאור צועדות לעבר הכרה ביתרונות של השימוש בקנאביס, ויש להתאים את מדיניות המעצרים בהתאם. המבקש מוסיף וטוען, כי הוא אדם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי. על רקע זה, סבור המבקש כי יש לשחררו ממעצר הבית, וזאת תוך קביעת אמות מידה עקרוניות לעניין מעצרים של נאשמים בעבירות דומות של שימוש, החזקה וגידול סמים קלים מסוג קנאביס. יצוין כי לצד בקשתו הגיש המבקש בקשה לקביעת הרכב מורחב בנדון.

דין בקשת רשות הערר להידחות אף ללא צורך בקבלת תשובה. הלכה למעשה, המבקש עותר לכך שבית משפט זה יקבע כי השימוש והגידול של סמים מסוג קנאביס אינו מסוכן ולא גלום בו נזק. כפועל יוצא, עותר המבקש לכך שבית משפט זה יקבע אמות מידה פסיקתיות חדשות לעניין מעצרים של משתמשים בסמים קלים - זאת, תוך מתן "פרשנות" חדשה להוראות החוק הקיימות בנדון. בפועל, בקשת המבקש היא כי בית משפט זה ייתן מעין "הכשר נורמטיבי" לגידול בהיקף גדול של סמים קלים מסוג קנאביס, תוך התעלמות מהוראות החוק. אף אם אניח כי נושא השימוש העצמי בסמים מסוג קנאביס זוכה לשיח ולתהודה במישור הציבורי והחקיקתי (כאשר בהקשר זה המבקש הפנה למספר יוזמות חקיקה בישראל ומחוץ לישראל בנושא), ברי כי אין בכך כדי לאפשר לבית משפט זה לקבוע את שמתבקש על-ידי המבקש לקבוע על דרך הפסיקה. עוד יש לציין את המובן מאלו, כי המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום חורגים הרבה מעבר ל"שימוש עצמי" בסמים.

הבקשה נדחית.

ממילא נדחית גם הבקשה להרחבת ההרכב.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ז (23.8.2017).

שׁוֹפֵט
